

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויוזפלד שליט"א

רח' הרב סלט 7, ירושלים, טל' 050-4102044

מישורים, והיכונו...היכונו... לחזור למסירות נפש בגבורה עילאית בהרבה מאד תחומים של אבותינו ורבותינו שבמשך כל הדורות שעברו, ובזאת יבחנו הנאמנים להשי"ת ולתורה"ק. והנה לא יטוש ה' את עמו ונחלתו לא יעזוב (תהלים צד, יד), ורגלי חסידי יושמור (ש"א ב, ט). ואנחנו נעשה את שלנו. ובעו"ה נוכח לסייעתא דשמיא ולראות פלאות.

בברכת התורה וכטו"ם
שמעון יוסף הכהן ויוזפלד

ירושלים עיה"ק תר"ת בבי"א. יום ו' עש"ק לסדר ויקהל-[פקודי] לכבוד ... אחרשה"ט!

בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע. **"ויקהל משה [את כל עדת בני ישראל, ויאומר אליהם אלה הדברים אשר צויה ה' לעשות אותם]"** (שמות לה, א).

הנה בעונותינו אנחנו עדיין בגלות, ומאז שגלינו אין מנהיג שינהיג את כל ישראל בבחינת משה, שהוא היה יכול להקהיל את כל עדת בני ולומר להם, אלה הדברים אשר צויה ה' לעשות

אותם, והיו שומעים, ותופעה זו לא תחזור עד שנצא מגלותנו. בעת הגאולה בביאת משיח צדיקנו, מכל מקום גם במשך כל הגלויות הוקמו קהילות מפוארות אשר צדיקים הנהיגו אותם לפי רצון ה', כפי המקום והזמן והנתונים- והנה כל קהילה יכולה לתקן תקנות המועילות וטובות למצב הגשמי וק"ו

הרוחני, וכמבואר בחושן משפט (ס' ולא סעיף כדכח), ויש תקנות מקהילות קדושות וחשובות שהתקבלו מאד בתפוצות ישראל וסימן שלם בשולחן ערוך נקרא על שמם, כגון הא דשו"ע אבן העזר סי' קיח שכותרתו וז"ל תקנות נשואים של קהל טולטולה ודיני נדוניא וכו' יט סעיפים. וכן קהילות שו"ם [שפירא, וירמייזא, מגנצא] שתקנותיה התקבלו והתפשטו מאד, וראה באבהע"ז (סוף סימן נג וסוף סימן קיח). וכן מן המפורסמות תקנות ועד

ארבע הארצות ופסקיהם שהתקבלו בתפוצות ישראל בדרות רבים. והנה הקהילות הקדושות שבכל תפוצות ישראל התקיימו ללא שום תמיכה ממשלתית כל שהיא, וללא שום תמיכה עירונית, ומכוחות עצמם תמכו והחזיקו רבניהם, ודייניהם, וישיבותיהם, וכל כלי הקודש, חזן ושליח ציבור, לימי החול, שבת וחג, בעל קורא, מוהל, שוחט, בודק, סופר, ספרא דדיינא, מלמד, וכו', ושילמו כמה מיסים והטלים ומס גולגולת וארנונא, ושאר מיסים ממיסים משונים שהטילה עליהם המלכות, ובנוסף מיסי הקהילה וצרכיה הרבים, וברוב העיתים ברוב המקומות היו עניים, ואעפ"כ עמדו בגבורה יהודית עילאית, והצליחו ועשו פרי, והקימו דורות ישרים ומבורכים וצרפו חוליות נוספות וקדושות בשרשרת הדורות הנאמנים להשי"ת ולתורתו הקדושה. והנה בשעתו כשנעשה המהפך השילטוני במדינת הישראלים, ועבר השילטון מהשמאל לימין, הציע ראש הממשלה דאו (בגין) לתמוך בישיבות ובכל עולם התורני במאה אחוז מההוצאות, וגדולי ישראל בשעתו התנגדו לכך, שמא יגיע זמן שהדברים ישתנו וכלל ישראל ישכח מחובתו לתמוך בתורה, וכו', והנה אנחנו רואים שלאחרונה השילטון החילוני במדינה עושה הכל לקצץ ולקצץ ולהוריד ולבטל התמיכות לכל מה שקשור לציבור שומרי התורה, מעבר של הפיכת הציבור החרדי למאוס, ולעשות להם דה-ליגיטימציה בכל דרך אפשרית. עד שרוצים שיתנצלו על עצם המציאות שהם חיים וקיימים, ואכמ"ל. ודבר זה מצריך הערכות מחדשות בכמה

דינא קדישא
רוּמָה עַל הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כָּל הָאָרֶץ
כְּבוֹדָךְ (תהלים נ"ו). הִנֵּה כָּל אָדָם צָרִיךְ לְרַפְּאוֹת
נַפְשׁוֹ, דִּהְיֵנוּ לְהַעֲלוֹתָהּ לְמָקוֹם שְׂרָשָׁהּ. וּבְמָה,
דִּהְיָה יֵשׁ שְׁנֵי מִיָּנִי דִינִים (עין זוהר פקודי רכ"ג).
דִּינָא דְמִסְאָבָא, בְּחִינַת 'נְחֹשׁ הַטִּיל וְהֵמָּה בְּחִינַת'
(שְׁבַת קמ"ו). וְיֵשׁ דִּינָא קְדִישָׁא, כְּמוֹ שְׁבַתוֹב (מְשָׁלִי
ג): "אֲשֶׁר יֵאָהֵב ה' יוֹכִיחֵ".
(ליקו"מ ער)

מדרש

דְּבַר אַחַר, רְאוּ קְרָא ה' בְּשֵׁם
בְּצִלְאֵל בֶּן אוּרִי בֶן חוּר, מִה רָאָה
לְהַזְכִּיר כָּאֵן חוּר, אֶלָּא בְּשֵׁעָה
שֶׁבָקְשׁוּ יִשְׂרָאֵל לְעַבֵּד עֲבוֹדַת
כוֹכָבִים נִתַּן נִפְשׁוֹ עַל הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא וְלֹא הִיָּחַן, עָמְדוּ
וְהִרְגִּיחוּ, אָמַר לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא חֲזִיק שְׂאֵנִי פּוֹרֵעַ לָךְ. מְשָׁל
לְמֶלֶךְ שֶׁמְרָדוּ עָלָיו לְגִינוּתָיו, עָמַד
שֶׁר הִצָּבֵא שְׁלוֹ וְנִלְחַם עִמָּהֶם, אָמַר
לָהֶם עַל הַמֶּלֶךְ אַתֶּם מוֹרְדִים, עָמְדוּ
וְהִרְגוּ אוֹתוֹ. אָמַר הַמֶּלֶךְ אֵלֶּי מִמּוֹן
נִתַּן לִי לֹא הִיָּיתִי צָרִיךְ לְפָרַע לוֹ, עַל
אֲחַת פְּמָה וְכַמָּה שֶׁנִּפְשׁוּ נִתַּן עָלַי,
מִה אָנִי עוֹשֶׂה לוֹ, אֶלָּא כָּל בְּנֵים
שִׁיָּצְאוּ מִמּוֹנִי אֲנִי מַעֲמִידֵם דְּפָסִים
וְאִפְרָכִים. כִּף בְּשֵׁעָה שֶׁעָשׂוּ יִשְׂרָאֵל
הַעֲגֵל עָמַד חוּר וְנִתַּן נִפְשׁוֹ עַל
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אָמַר לוֹ חֲזִיק כָּל
בְּנֵים הַיּוֹצֵאִים מִמֶּךָ אֲנִי מַגְדִּילֵם שֵׁם
טוֹב בְּעוֹלָם, שְׂנֵאָמַר: רְאוּ קְרָא ה'
בְּשֵׁם בְּצִלְאֵל, וְיִמְלֵא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים. וְלֹא זָה בְּלִבְךָ אֶלָּא כָּל מִי
שֶׁנִּתְעַשֶּׂק בְּמִלְאֲכַת הַמִּשְׁכָּן נִתַּן בּוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חֲקִמָה וּבִינָה
וְדַעַת, שְׂנֵאָמַר (שמות לו, ח) וַיַּעֲשׂוּ כָּל חֶכֶם לֵב. וְלֹא בְּבִנְי אָדָם,
אֶלָּא אֶפְלוּ בְּבִהְמָה וּבְחִיָּה, שְׂנֵאָמַר חֲקִמָה וְתוֹבָנָה בְּהִמָּה, בְּהִמָּה
כְּתִיב, שֶׁנִּתְנָה חֲקִמָה בְּאָדָם וּבְבִהְמָה, וְלֹא נִתְפָּרְסָם מִכָּלֵם אֶלָּא
בְּצִלְאֵל, הַיּוֹ: קְרָא ה' בְּשֵׁם בְּצִלְאֵל.

(שמות רבה מה, ב)

שְׁשֶׁת יָמִים

שְׁבַת הוּא שְׁמָא דְקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְהוּא בְּחִינַת אֱמֶת, וְהוּא
בְּחִינַת הַתְּכִלִּית הַטוֹב, בְּחִינַת עוֹלָם שְׁכָלוֹ שְׁבַת, אֶבֶל אֵי אֶפְשֶׁר
לְזָכוֹת לָזָה כִּי-אִם עַל-יְדֵי עֲבוֹדַת הָאָדָם בְּזֵה הָעוֹלָם הַמַּעֲשֶׂה
דִּיָּקָא, שֶׁהוּא בְּחִינַת שְׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל יֵישׁ בּוֹ אֲחִיזַת הַשָּׁקֶר, וְזָה
עֵקֶר עֲבוֹדַת הָאָדָם לְבַרֵּר הָאֱמֶת מִתּוֹךְ הַשָּׁקֶר, וּמִשֵּׁם נִמְשָׁכִין כָּל
הַמִּלְאָכוֹת שֶׁבְּעוֹלָם שֶׁעוֹשִׂין בָּהֶם בִּימֵי הַחֹל, שֶׁהֵבֵל הֵם בְּחִינַת
בְּרוּרִים פְּדוּעִים. וּבְשִׂוּכִין לְעִשׂוֹת הַכֹּל בְּקִדְשָׁה עַל-פִּי הַתּוֹרָה [וּמִי
שֶׁעוֹסֵק בַּתּוֹרָה פְּטוּר מִמִּלְאָכָה, כִּי כָּל הַכֹּחַ לְבַרֵּר בְּרוּרִים
הַקְּדוּשִׁים מְקַבְּלִין הַכֹּל מִן הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה], אִזּוֹ עַל-יְדֵי-זֵה דִיָּקָא
זוֹכִין לְשְׁבַת, בְּבִחִינַת 'מִי שֶׁטָּרַח בְּעֵרֵב שְׁבַת יֵאָכֵל בְּשְׁבַת', שְׁזָה
בְּחִינַת 'שְׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְכוּ' וּבִיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שְׁבַת', כִּי כְּפִי מִה
שְׂוֹכֵה כָּל אֶחָד לְבַרֵּר הָאֱמֶת מִן הַשָּׁקֶר עַל-יְדֵי עֲבוֹדַתוֹ בְּזֵה
הָעוֹלָם דִּיָּקָא, עַל-יְדֵי-זֵה לְתַכְלִית הַטוֹב שֶׁהוּא שְׁבַת, כִּי כִּף רְצוֹנוֹ
יִתְבָּרַךְ, אֶף-עַל-פִּי שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְהַשִּׁיג זֵה בְּשׂוּם שְׁכָל.

(אוצר היראה אות לו)

קדשת שבת

עקר הברור בכל ימי החל הוא על-ידי קדשת שבת, שצריכין להמשיך קדשת שבת לששת ימי החל. ואז זוכין לברך השפע מבהמה לאדם, שבשביל זה עקר היגיעות של כל המשא-ומתן ומלאכות שבימי החל. וזה בחינת: "זכור את יום השבת לקדשו, ששת ימים תעבד" וכו', כי על-ידי זה יוכל לעסק פראי ולברך מבחינת שפע בהמה לשפע של אדם. וזה בחינת מצות שביתת בהמתו בשבת, כי אז נחזור השפע של בהמה לבהמה והשפע של אדם לאדם. ועל-כן מצוה גדולה לאכל בשבת ולהרבות בסעודה, כי אז נזון רק משפע של אדם, שהוא שפע של דעת גדול וקדוש, ורצח בלי שום פסלת כלל, שעל-ידי שפע זאת זוכין לדעת שלם, לדעת ולהפיר אותו יתברך. ועל-כן צריכין לתן אז ניקח גם לבהמה, כי כבר נחזור לה השפעתה בשלמות. וזה בחינת מה שאמר רבותינו ז"ל לענין שביתת בהמה: תן לו נח שיחיה תולש ואוכל, כי זה עקר הנתיחא שלה, שתהיה אוכלת מהשפעתה בלי שום יגיעה ומלאכה, כי עתה נחזור לה השפעתה בשלמות. (הלכות מקח וממכר ה"ד אות טז)

ויקהל משה...

אלה הדברים אשר צוה ה' לעשות אותם, היינו שהדברים אשר צוה ה' שהם דברי תורה שהם בחינת תפלה בחינת נשמע יהיה נעשה מהם בחינת נעשה בחינת תורה ויהיה לו בחינת נשמע גבוה יותר. וזה ששת ימים תעשה מלאכה שיהיה המלאכה נעשית מאליה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתן לה'.

כי כשעולין המצות שעושין בימי החול שהם בחינת נעשה ונכללין בקדושת שבת אזי נכללין כביכול בבחינת אין סוף ואזי נחשבין בבחינת תורת ה' ממש כאלו כל העשיות אלו נעשין מעצמן רק בכח השם יתברך לבדו בבחינת כי ממך הכל וכו'.

וכן הנשמע שהם בחינת מחשבה ודביקות בחינת תפלה נכלל גם כן עוד למעלה למעלה עד שהוא כביכול בבחינת תפלת ה' ממש שזה בחינת קדש בחינת חכמה עילאה כידוע. וזה בחינת שבת שבתן ואמרו רז"ל שבת ממחשבת עבודה שאפילו בחינת העבודה שבמחשבה שהוא בחינת נשמע בחינת שבת עולם המחשבה, תעלה עוד יותר לבחינת שבת העליון שהוא בחינת תפלת ה' ממש שזה בחינת שבת שבתן לה'.

ועיין זוהר אחרי מות דף ע"ט מזמור שיר ליום השבת ליום השבת ממש שבחא דקא משבח קוב"ה (בחינת תפלת ה' ממש) כדון חדוותא אשתכח ונשמתא אתוספת דהא עתיקא אתגליא וכו'. ואי אפשר לבאר כל כך בדברים כאלו כמוכן. (יקרא דשבחא ח"א סימן כא)

יש בכל יהודי נקודה טובה

כי באמת בודאי יש בכל יהודי נקודה טובה שאין באחרים ושבוה הוא בבחי' צדיק הדור שזה בחי' משחז"ל (תענית כא:): אבא אומנא הוה אתי ליה שלמא ממתיתבתא דרקיב כל יומא ולאביי כל מעלי יומא דשבתא וכו' הוה קא חלש דעתיה דאביי משום דאבא אומנא, אמרי ליה לא מצית למיעבד כעובדיה עיי"ש, כמבו' כ"ז בלק"א סי' ל"ד ע"ש. שזה בחי' (ישעיה ס) ועמך כולם צדיקים "כולם" דייקא, כי כל אחד ואחד יש לו נקודה שאין באחרים וכנ"ל, ובשביל הנקודה היקרה שיש בו צריך לומר בשבילי נברא העולם שזה בחי' משחז"ל (תנחומא בשלה י) צדיק אחד לפניו ית' שקול כנגד כל העולם שנא' (משלי י) וצדיק יסוד עולם, כי כדאי וכדאי לפניו יתברך לברוא כל העולם בשביל צדיק אחד שיעבדנו כרצונו ית' שזה בחי' משחז"ל (ברכות ו:): מאי (קהלת יב) כי זה כל האדם, אמר ר' אלעזר אמר הקב"ה כל העולם כולו לא נברא אלא בשביל זה וכו' שקיל זה כנגד כל העולם כולו וכו' כל העולם כולו לא נברא אלא לצוות לזה, שזה בחי' מש"כ הרמב"ם ז"ל שיתכן שהש"ת יסבב שמלך גדול יבנה פלטרין כדי שבבוא היום ינוח איזה צדיק בצלו.

(מתוך הספר "יש מאין")

סיפור הבעטלירס - חתונה קדושה

והנה כלל סיפור הבעטלירס הוא כולל כמעט כלל השיעור קומה כי הראשון היה עור, והשני היה חרש והשלישי היה כבד פה, והרביעי היה צווארו עקום, והחמישי היה בעל חטטורות, והששי היה בלא ידים, והשביעי היה בלא רגלים ובאמת היו שלמים בכל האיברים הנ"ל בשלימות גדול שאין שלימות אחריו רק אדרבא מחמת גדול הפלגת שלימות מעלתם ומדריגתם הגבוה והעצומה והנוראה מאד וכן מחמת גדול התגברות ההעלמה של זה העולם ע"כ היו נראים בעיני העולם כעור וחרש וכיוצא בזה וכן מובן שם עוד תוקף התגברות ההעלמה וההסתרה של זה העולם עד שבחי' חתונה קדושה ונפלאה נוראה כזאת שכלולה מסיפורים נפלאים ונוראים כאלה, היה מקום החופה והחתונה בתוך בור גדול שכיסו אותו עם קנים ועפר וזבל והסעודה היתה ממה שקיבצו לחם ובשר מסעודת המיניניס (יום הולדת) של המלך והחתונה הזאת היתה בשמחה גדולה נוראה ונפלאה כ"כ ובהתגלות נורא ונפלא כ"כ עוד מובן שם גדול מעלת השתוקקות וכיסופין דקדושה כי ע"י מה שהיו הבנים הקדושים מתגעגעים ובוכים ומשתוקקים בכל פעם איך לוקחים בכאן זה הבעטליר וכו' זכו שנתגלה להם בכ"פ בעטליר אחד מאלו הבעטלירס וגילה להם נוראות נפלאות חדשות ולא עוד אלא שזכו הבנים שהבעטלירס מסרו ונתנו להם כל הבחינות הנ"ל בתורת מתנה לדרשה גישאנק וממילא מובן גם גדול מעלת ומדריגת הבנים הקדושים שזכו לקבל מתנות כאלו אבל עכ"פ הכל היה ע"י השתוקקות וגיעגועים וכיסופים הק' שלהם:

עוד מובן שם איך שכשמגיע להארם איזה זמן של שמחה (כגון שמחת חתונה וכיוצא) צריך להזכיר את עצמו החסדים שעשה עמו הש"ת מעודו עד היום הזה וליתן להש"ת שבח והודיה על כל זה מתוך שמחתו ולהתעורר מתוך שמחתו בכיסופין וגיעגועין גדולים להש"ת שגמל ועשה עמו חסדים כאלה דייקא, כי הכל רק בתורת נדבה חנם מאתו ית'.

(רמזי המעשיות מעשה יג)

התיקון הכללי

עוזי (תהלים נט, יח).

חוקי וצורי. וזה מראה על גדול הבטחון של דוד, כי יש שעונו - חכמתו, ויש ממונו, ויש שאין לו, ויש הרבה בחי' בזה. אבל דוד וכן כל עובד ה' צריך שה' לבדו יהי' מבטחו ועונו. אליך אומרה כי רק אתה אלקים משגבי, ואם אתה לא מושיע, אף אחד לא יושיע. דהיינו אני מאמין באמונה שלימה שאתה עוזי וחוקי, ואם כביכול אתה לא יכול להושיע ח"ו, בודאי אף אחד לא יכול להושיע, והנך אלקי חסדי המתנהג תמיד עמי בחסד ולא בדין, וכל מה דעביד רחמנא תמיד לטב עביד (ברכות ס, ב).

(מתוך הספר "שי למורא")

להצלחת
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובנשמויות

להערות והארות 7658704 - 052
לקבלת העלון השבועי למייל צרו קשר
במייל netzah.meir@gmail.com

לעילוי נשמת

תמונת אסתר ע"ה
נלב"ע מ"ו שבט
ת.נ.צ.ב.ה.

נתן וצ'רנה בלאוואר ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

לעילוי נשמת

אורי בן ניסים ז"ל

יריב בן מניח
חזרה בתשובה שלמה